

[Indenrigsministeren]

ningen indebære, at beboerne kan vælge at blive behandlet af egen privatpraktiserende tandlæge med kommunalt tilskud efter gældende regler.

2. I alt 4 tjenestemandstillinger omfattes af dispensationsordningen, således at de pågældende tandlæger både udfører arbejde i børnetandplejen og i plejehjemstandplejen. Ressourceforbruget anslås til at omfatte ca. 1 fuldtidsstilling.
3. Kommunen tilsikrer de implicerede tandlæger fornøden uddannelse i overensstemmelse med aftale mellem kommunen og Københavns Tandlægehøjskole. De sædvanlige regler for kommunalt ansat personale deltager i kurser finder i øvrigt anvendelse.
4. Ordningen etableres som en forsøgsordning i en 3-årig periode med reforhandling ultimo 1987 med henblik på videreførelse af ordningen.
Det er en forudsætning, at der i forsøgsperioden på 3 år ikke sker afskedigelse af tandlæger på grund af arbejdsmangel.
5. Dansk Tandlægeforening indtræder med 1 medlem i den af kommunen nedsatte evalueringsgruppe af ordningen.

II. Helsingør kommune fastslår, at overtandlægen er den administrative og faglige leder af ordningen.

For Dansk Tandlægeforening

Chr. Nissen

Henrik Wilfred Christensen

J. Grønlund

For Helsingør kommune

Ejner Pedersen

Flemming Jensen

For Kommunernes Landsforening

Bente Hintze

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

(Fremsat 13/12 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil starte med at fastslå, at man om dette lovforslag kan sige det samme som om statsministerens åbningstale: det interessante er ikke det, der er med, men det, der ikke er medtaget. Det havde unægtelig været mere interessant at se ministerens bud på, hvordan vi kunne støtte de udøvende kunstnere i en situation, hvor den nye teknik: video, TV-satellitter og kabel-TV medfører et faldende behov for direkte fremførelser, end at få at vide, hvad ministeren mener om en ophavsretlig afgift på uindspillede bånd, så den stigende private kopiering og de deraf følgende mindre indkomster til udøvende kunstnere og producenter kan modvirkes, eller hvad ministeren mener om ophavsret, som er opstået som led i et ansættelsesforhold.

Der er kort sagt mange løse ender i denne sag, men det kan da være, at kulturministeren i denne debat vil løfte sløret for, hvilke tanker hun har gjort sig.

Om det konkrete lovforslag kan jeg sige, at vi i socialdemokratiet er positive over for, at der indsættes en udtrykkelig lovhjemmel, som knæsetter den hidtidige praksis om, at aftaler, der er truffet mellem undervisningsmyndighederne og rettighedshavernes organisationer om fotokopiering i undervisningsvirksomhed, også har virkning i forhold til forfattere og udgivere, der ikke er medlemmer af de organisationer, der er indgået aftale med. Men hvorfor har ministeren så ikke medtaget udvalgets forslag om en præcisering af bestemmelsen i § 11 om fotokopiering til privat brug? Mener ministeren, at aftalelicensordningen også omfatter universiteter og højere læreanstalter eller offentlige myndigheder og erhvervsvirksomheder? Det vil vi også gerne høre.

Jeg vil endvidere gøre nogle bemærkninger om den foreslåede bestemmelse om kabelspredning. Det undrer mig, at ministeren ikke har kunnet finde tid til at lade ophavsretsudvalget se på disse bestemmelser, for i øvrigt synes der jo ikke at have været tale

[Hans Hækkerup]

om nogen overdreven iver med at få udvalgets betænkning omsat i lovfot.

Vi kan i socialdemokratiet acceptere den foreslåede løsning, men vi vil gerne understrege, at vi ikke er begejstrede for, at den frie aftaleret sættes ud af funktion. Regeringen fjerner jo hermed tilskyndelsen for brugerne, de 6.500 antenneforeninger, til, at de organiserer sig.

Vi kan altså acceptere forslaget, men alene på grund af de særlige forhold omkring kabel-TV, såsom antenneforeningernes antal, brugersidens manglende organisering og behovet for regler den dag, hybridnettet er etableret.

Derimod vender vi os imod den udvidelse af producentrettighederne, der foreslås i § 47 a. Vi ønsker at fastholde det almindelige princip om, at ophavsrettigheder overdrages til producenter ved aftale.

De øvrige forslag til nye bestemmelser om at stoppe fri udlejning af grammofonplader og de nye bestemmelser, der regulerer forholdet mellem ophavsretsloven og lovgivningen om offentlighed i forvaltningen, om en forlængelse af beskyttelsestiden fra de 25 år til 50 år samt om skærpede sanktioner og påtale regler, er vi positive over for og parat til en nærmere drøftelse af i udvalget.

Afslutningsvis vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan hun vil sikre, at der indgås aftaler, således at ordblinde og andre læsehændicappede, der i dag er udelukkede fra at låne lydbøger og lydavisere gennem statens bibliotek for blinde og fra at benytte de individuelle indlæsningstjenester på folkebibliotekerne, lydaviserne, også kan få adgang her til, således som det for øjeblikket er tilfældet med de lydbøger for blinde, der produceres på bibliotekscentralen.

Annelise Gotfredsen (KF):

De mange muligheder, vi står over for på radio- og TV-området, har nødvendiggjort en regulering af de rettigheder for ophavsmænd og radiofonier i relation til kabelfordelingen, som vi her og nu skal gå i gang med. Retssager i udlandet har ført til principielle afgørelser, der anerkender, at der kræves samtykke fra ophavsmændene til en samtidig videre-spredning i kabelanlæg, samt at ophavsmanden vil kunne forbyde videre-spredning af sit program. Det er en forudsætning at få disse

forhold reguleret, for at en radio- og TV-ordning kan tilvejebringes, og dette sker altså med dette forslag, som jo også tilstræber i videst muligt omfang at videreføre nordisk retsenhed på dette område.

I bemærkningerne til lovforslaget opregnes en række forslag fra ophavsretsudvalgets betænkning, som ikke er medtaget. Jeg er tilfreds med, at man ikke har ønsket at fremsætte forslag om ophavsretsafgift på uindspillede lyd- og videobånd. Jeg er ganske enig med ministeren i, at det vil volde store vanskeligheder at indføre en sådan afgiftsordning.

Man har også valgt at afvente mediekommissionens overvejelser om rettighedsspørgsmål i forbindelse med arkivering af optagelser af radio- og fjernsynsoptagelser. Det er naturligvis rimeligt, men jeg vil nu alligevel påpege, at det haster med en løsning på dette område. Materialet hober sig op, og det kan naturligvis ikke fortsætte så forfærdelig meget længere.

Det foreliggende lovforslag lovliggør kabelfordeling og giver rettighedshaver et vederlagskrav og indebærer samtidig en forenkling for kabeldistributørerne, således at disse kan forhandle med en enkelt dansk organisation. Det ville blive utrolig omfattende, hvis det skulle fortsætte med enkelte forhandlinger. Det er nye metoder og ny lovgivning, vi skal arbejde med nu. Der skal skabes det bedste grundlag for brugeren til at få del i de mange muligheder og på billigste måde, som vi vil møde i fremtiden, og der skal skabes den største sikkerhed for rettighedshaveren og skaberen af det store udbud i æteren, som vi vil møde.

Der vil nok blive afgrænsningsspørgsmål mellem rettighedshavere og enkeltpersoner eller organisationer, og det vil vi nøje drøfte i udvalget. Det er et teknisk betonet forslag, og jeg tror, det vil være nyttigt, om vi nu i udvalget får forelagt en række konkrete eksempler og erfaringer næsten i størrelse 1:1 fra ministeren, som er gjort på området i udlandet.

Om første del af forslaget vedrørende fotokopiering skal jeg sige, at vi er enige i at indføre de samtidig foreslåede aftalelicensbestemmelser, og at der ikke nu på anden måde gribes ind i den midlertidige ordning, der er gældende for disse forhold indtil den 31. juli 1986.

[Annelise Gottfredsen]

De øvrige forslag i ministerens lovforslag kan vi også tiltræde.

Sander (V):

Da venstres ordfører i denne sag, fru Bente Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre venstres synspunkter. Baggrunden for forslaget om en ændring af ophavsretsloven er jo, at der siden lovens vedtagelse i 1961 er sket en voldsom teknologisk udvikling bl.a. på kommunikationsområdet.

Lovforslaget omfatter en række forslag, som det udvalg, der blev nedsat i 1976 til revision af ophavsretslovgivningen, har stillet.

Generelt om de ændringer, der er foreslået, vil vi fra venstres side påpege, at vi finder det rigtigt, at det så vidt muligt lykkes at opretholde en nordisk enhed på området, men det har vi da også forstået at kulturministeren er enig i og vil bestræbe sig på.

Jeg skal i det følgende kort kommentere de enkelte ændringer.

For det første: inden for undervisningsområdet findes der i dag aftalelicenser. Formålet med den nye § 15 a er, at disse aftaler også skal have virkning i forhold til forfattere, der ikke er medlem af den organisation, der er indgået aftale med. Det drejer sig bl.a. om udenlandske forfattere. Det princip, der her er foreslået, er venstre enig i. Vi har også noteret, at en sådan ordning allerede er etableret i Norge, Finland og Sverige.

Den anden ændring er, at § 23 ændres til at omfatte alle eksemplarer af musikværker i stedet for musikallier. Vi finder, at dette er en nødvendig og fornuftig modernisering af loven.

For det tredje ønskes der indsat en paragraf, der giver offentlighedsloven den fornødne prioritet i forhold til ophavsretsloven. Vi er enige i denne ændring, men man kunne måske forestille sig, at en sådan paragraf var ganske overflødig.

For det fjerde ønskes beskyttelsesperioden for kunstneres præstationer og grammofonplader m.v. forlænget fra de nuværende 25 år til 50 år. Jeg er enig i, at udviklingen har vist, at 25 år er for lidt, men jeg vil dog allerede her spørge ministeren om, hvilke tanker ministrene gør sig i de andre nordiske lande med hensyn til denne beskyttelsesperiode.

Jeg mener faktisk, at man bør forsøge at få fælles nordiske regler også på dette område.

For det femte ønskes skærpede sanktioner og bedre påtålerregler i ophavsretsloven. Det kan vi også fuldt ud tilslutte os for at komme de bevidste overtrædelser af denne lovgivning til livs.

De her nævnte ændringer er alle enkle og logiske, men den mest interessante ændring, der foreslås, er vel nok den nye bestemmelse om kabelspredning af radio- og TV-udsendelser. Forenklet sagt lægges der op til, at rettighedshaverne må opgive deres eneret og få den erstattet af et vederlagskrav, det, som også kaldes tvangslicens. Det betyder f.eks., at en fjernsynsudsendelse uden tilladelse kan fordeles over et kabelanlæg, når dette bare sker uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen finder sted. Vi synes, at en sådan ændring rejser mange spørgsmål både af principiel og praktisk karakter, men det håber vi at man kan gå i dybden med i udvalget; jeg skal kun rejse et par af dem her.

Hvordan har man fundet ud af, at et kabelanlæg med mindre end lige netop 25 husstande er af så privat karakter, at der ikke skal betales vederlag? Hvordan sikres det, at en person, som måske ønsker at modtage vesttysk TV, ikke bliver tvunget ind i en eller anden pakkeløsning med 3-4 andre programmer? Hvor meget vil indførelse af en tvangslicensordning betyde for en enkelt husstand på årsbasis? Endelig skal vi være opmærksom på, hvordan dette lovforslag passer sammen med den aftale, der netop er indgået om etablering af et hybridnet.

Jeg forventer ikke, at kulturministeren kan besvare disse spørgsmål her og nu; de er blot nævnt for at vise, at vi mener, der er behov for et grundigt udvalgsarbejde vedrørende disse spørgsmål.

Jeg kan alt i alt på venstres vegne tilsige et positivt, grundigt og meget seriøst udvalgsarbejde om dette meget vidtrækkende og komplicerede forslag.

Desuden skal jeg sluttelig meddele på kristeligt folkepartis vegne, at dette parti også giver sin fulde tilslutning til det her foreliggende forslag fra kulturministeren.

Ingerlise Koefoed (SF):

Man kan sige, at jo mere teknikken udvikler sig, jo sværere bliver det at beskytte op-

[Ingerlise Koefoed]

havsmændenes rettigheder, og jo mere indviklet bliver lovgivningen. Og jeg synes, opretshavslovgivningen er indviklet. Jeg er også sikker på, at andre ordførere end jeg har haft noget arbejde allerede med dette forslag, som jeg i øvrigt synes er for begrænset. Jeg synes, man skulle have taget noget mere med i det, nu da vi alligevel skal snakke opretshavslovgivning.

Der har siden 1976 siddet et lovrevisionsudvalg i kulturministeriet, som mig bekendt har arbejdet både meget hårdt og meget flittigt, og det er kommet med udmærkede og udførlige delbetænkninger, hvori man nok kunne have fundet nogle ting, man kunne have taget op her, når vi nu, som jeg sagde før, alligevel har loven til revision.

Jeg vil sige, at de forslag, der findes i dette lovforslag, har vi da ikke noget særligt imod. Det forekommer rimeligt, at også ophavsmænd, som ikke er tilknyttet en eller anden forhandlingsberettiget organisation, skal have ret til at hævde deres ophavsret og få vederlag, hvis der i øvrigt foreligger bestemmelser om vederlag, men jeg vil godt spørge, hvordan man vil sikre, at de ophavsmænd og -kvinder, der ikke er tilsluttet en eller anden forhandlingsberettiget organisation, får information om, at de selvfølgelig kan få deres rettigheder tilgodeset.

Jeg synes også, det er helt rimeligt, at der nu, før satellitterne endeligt er over os, laves en lovgivning om kabel-TV. Jeg ville nok, ligesom hr. Hans Hækkerup, synes, at det havde været en god idé, om den lovgivning havde kunnet gå ind omkring lovrevisionsudvalget, men jeg kan på den anden side godt se, at det haster lidt med i hvert fald at få lavet nogle principielle bestemmelser, og der er nok ikke noget at gøre ved, at der her bliver tale om en tvangslicensordning, fordi andet vil være praktisk umuligt at gennemføre. Men vi havde altså langt hellere set, at man kunne have en almindelig aftalelicens på dette område.

Det fremgår af lovforslaget – så vidt jeg kan læse det – at man forestiller sig, der skal laves en ny organisation, der skal forestå ordningen. Jeg vil godt spørge: hvor mange ophavsretsorganisationer eller forhandlingsberettigede organisationer skal vi egentlig have? Vi har COPY-DAN, og vi har KODA for musikkens vedkommende. Vi har på en vis måde – jeg ved godt, at der endnu ikke er

tale om ophavsret – bibliotekstilsynet til at forvalte biblioteksafgiften.

I øvrigt vil jeg godt spørge, hvilke overvejelser man gør sig om, hvad der skal ske, når biblioteksafgiften, efter hvad jeg har forstået, i løbet af kort tid bliver ophavsretlig. Hvilken organisation skal den så høre under? Og ville det ikke være rimeligt, om man fandt ud af, at man kunne have en fælles organisation for alle disse ting?

Jeg er lidt ked af, at delbetænkningen om videogrammer ikke har kunnet nå at blive behandlet, før vi fik ophavsretsloven op til revision, for jeg synes faktisk, det trænger sig på med at finde ud af, hvad man gør ved videogrammer. Om man også dér skal være nødt til at gå ind i en tvangslicensordning, ved jeg ikke, men der foreligger jo forslag fra Danmarks Radio og i øvrigt også fra SF om, at man skal kunne udnytte videogrammer i en eller anden form for alternativ distribution, og derfor synes jeg faktisk, det haster med at få fastlagt nogle regler herfor.

Så er der en enkelt ting, jeg gerne vil spørge om. Det siges her, at man ikke mere skal have fri udlejning af grammofonplader, og det synes jeg lyder rimeligt, men jeg vil godt sikre mig imod, at det på nogen måde kan komme til at ramme grammofonplade- og musikbåndudlånet, sådan som det finder sted gennem folkebibliotekerne. Det er klart, at ophavsmænd også dér skal have en eller anden form for forfatterafgift, eller hvad vi nu skal kalde det, men det skal i hvert fald ikke være sådan som her foreslået.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag om ændring af ophavsretsloven er sammensat af forskellige dele, der tilsyneladende bygger på vidt forskellige principper.

Den første del er forslaget om, at aftalelicensbestemmelser også skal komme folk til gode, der ikke er tilsluttet en af rettighedsorganisationerne. Det synes jeg er udmærket.

Den næste del, forslaget om de nye bestemmelser om rettighedsspørgsmål i forbindelse med viderespredning via kabel-TV, bygger på centralisering, idet man fastslår, at alle vederlagskrav for fremtiden skal forhandles med én godkendt fællesorganisation. Det vil sige, at kabel-TV-indehaverne dermed er stillet over for et monopol.

[Bernhard Baunsgaard]

Så kommer vi til punkt 3, hvori man udtrykkelig siger, at det er den enkelte kunstner med hensyn til gramfonplader, der har bestemmelsesretten.

Punkt 5 er et forslag om forlængelse af beskyttelsestiden, der vel også kan falde ind under reglerne om at beskytte kunstnere.

Endelig er der en lille indskrænkning i punkt 4.

Man kan af denne opregning forstå, at nogle af forslagene hilser vi velkommen, ganske overordentlig velkommen, andre er vi mere betænkelige over for, og selv om jeg godt forstår, at ministeren siger, at vi må føre en fælles nordisk politik, er det nødvendigt, at vi ser grundigt på lovforslaget i udvalget.

Bente Juncker (CD):

Dette lovforslag har haft en meget lang barselperiode, som ikke engang er bragt til afslutning med dets fremsættelse og behandling. Der er stadig forhold, der skal afklares, bl.a. hensynet til den nordiske retsenhed, som ønskes bevaret bedst muligt.

Om lovforslagets 6 punkter, der indleder den generelle revision af den ophavsretlige lovgivning, kan jeg for CD sige, at vi støtter kulturministerens forslag, men vi må indrømme, at der er tale om en hel række teknisk set vanskelige spørgsmål, som det vil være nødvendigt at få gennemdrøftet og belyst under det videre arbejde.

Tinning (VS):

Der er egentlig ikke meget nyt at tilføje. Den vigtigste start på dette arbejde finder jo sted engang i næste uge, når vi alle sammen får nogle timer til at sidde og pludre om, hvad det her egentlig går ud på, og det er der formentlig nok brug for.

Jeg er enig i, at det på mange måder er det mindst vigtige, dette handler om, eller sagt anderledes er det kun et lille hjørne, som ministeren også gør opmærksom på, der nu foreligger lovgivning for. Alt det andet må komme siden, ikke mindst fordi vi skal køre nogenlunde fælles løb med de øvrige nordiske lande, hvilket i øvrigt forekommer os at være fornuftigt.

De bestemmelser, som er indeholdt i lovforslagets punkter 1, 3, 4 og 5, kan stort set ikke ophidse mig, og dem tror jeg vi stemmer for uden nogen som helst falbelader. Det kan

selvfølgelig godt være, at vi opdager et eller andet, vi har overset i første omgang, sådan noget kan jo ske, men derudover vil jeg generelt sige, at bestemmelserne forekommer mig meget rimelige, enkle og fornuftige.

Til gengæld er jeg enig med hr. Sander i, at forslaget punkt 2, det, der drejer sig om viderespredning i kabelanlæggene, er der grund til at kigge noget nærmere på. Jeg har lidt svært ved at se, dels hvad begrundelsen overhovedet er for præcis den udformning, som ministeren har fundet på, dels om det er denne måde, problemet skal tackles på, så vi vil i hvert fald godt bruge en del krudt på at finde ud af, om det er sådan, det skal gøres.

Derudover vil vi godt beskæftige os med, hvad det er for nogle ændringer i sanktionsbestemmelserne, der lægges op til i forslaget punkt 6. Jeg er for så vidt enig i den grundtanke, at egentlig, omfattende piratvirksomhed må der nok gribes ind over for, men vi vil i hvert fald godt se, om man har fundet den rette vægtning mellem det, man kan kalde egentlig forretningsmæssig spekulation i stor skala, og så det, som vel snarere kunne kaldes almindelig småplæt. Det er klart, at vores holdning til de dele er lidt forskellig.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiets kulturpolitiske ordfører er desværre forhindret i at være til stede her, og jeg skal derfor kort oplyse, at den 12. januar 1983 fremsatte fremskridtspartiet et beslutningsforslag om en nedtrapning af de nugældende ophavsretsordninger. Vi finder, at det er en bureaukratisk, oldnordisk indstilling, et flertal her i folketinget har til disse ting.

Der står i bemærkningerne til det omtalte forslag, som vi fremsatte, at hvis en asfaltarbejder f.eks. medvirker til at lave et stykke motorvejsarbejde, er der overhovedet ingen, der kunne drømme om at tildele vedkommende et fast beløb, hver eneste gang en bil passerede den pågældende vejstrækning. Det er snobberi for det, vi kalder kulturpersonlighed. Forfattere og andre må sørge for at få en rimelig betaling for det arbejde, de udfører, og derefter skal det selvfølgelig stå til fri afbenyttelse. Jeg synes, det andet er fuldstændig utidssvarende, også i betragtning af, at verden bliver mere og mere kommerciel.

[Dohrmann]

I løbet af forholdsvis kort tid kan vi tage satellitprogrammer fra hele verden, og da vil man altså udvide bureaukratiet til, at der skal sidde en masse personer rundt om, ikke alene i Danmark, men også andre steder, og kontrollere og føre lange opgørelser over, hvem der nu skal have nogle håndører, fordi de enten er far eller mor til det pågældende. Det er som sagt efter vores opfattelse fuldstændig utidssvarende, og enhver udvidelse af den ordning vil vi selvfølgelig gå imod.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Ja, hvis jeg må undtage den sidste taler, vil jeg gerne takke ordførerne for det, jeg generelt har opfattet som en rimeligt positiv holdning til forslaget. Selv om jeg havde kunnet stenografere, havde jeg formodentlig ikke kunnet nå at få samlet samtlige spørgsmål op. Forskellige ordførere har lagt vægt på forskellige problemer, og det forstår jeg udmærket godt at denne førstebehandling må give anledning til.

Det er rigtigt, hvad flere ordførere har anført, at det forslag, vi har på bordet i dag, ikke løser alle ophavsretlige problemer, og navnlig gør de det ikke ud i fremtiden; vi må også i de kommende år imødesee løbende revisioner af denne lovgivning. Men lovforslaget, som vi behandler i dag, skal ses som et forsøg på at samle op, så langt vi er kommet nu, det, vi med rimelighed følte man kunne lovgive om, og det er naturligvis også fremsat, fordi det er tvingende nødvendigt at få nogle ophavsretlige problemer løst, inden vi sætter den store spredning af øgede tilbud på kabel-TV-programmer i gang.

Vi har ved hele denne lovgivning stået med et balanceproblem. Dels har vi den teknologiske udvikling, som gør – og det er vel et politisk ønske – at vi alle kan få et øget udbud af programmer og altså af kunstneriske præstationer, dels står vi med kunstneres yderst berettigede krav om, at de ikke bliver ladet i stikken på et tidspunkt, hvor de ellers meget vel kunne være den meget svage part i denne udvikling. Det er det problem, vi har forsøgt at løse med dette lovforslag, og jeg er lige ved at sige, at hvis begge parter, både de, der skal betale, og de, der skal have betalingen, er nogenlunde lige tilfredse eller

lige utilfredse, så er vi måske dér, hvor vi skal være.

Der er ikke de store jubelskrig på nogen af siderne over dette forslag. De, der skal til at betale en afgift, vil føle det urimeligt, og de, der skal have pengene, vil måske føle, at det er for lidt – ordet tvangslicens er der vel ingen der bryder sig om. Men vi har altså følt, at vi her nogenlunde har ramt midterstregen, hvor vi skulle være, men det er der naturligvis mulighed for at drøfte under udvalgsbehandlingen.

En ting synes alle ordførere at være enige om, og jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig med dem: det er tung kost det her. Jeg ser selv med betydelig forventning frem til den tekniske gennemgang, som vi nu i fællesskab skal have om en uges tid, og hvor vi sikkert alle, ministeren inklusive, vil blive betydelig klogere på mangt og meget: hvad der foregår i udlandet, hvordan udviklingen rent eksempelvis vil være, vi vil få konkretiseret nogle af disse meget tunge juridiske gloser til nogle praktiske eksempler og så i øvrigt få gået grundigt til værks med de enkelte paragrafer. Så langt er vi i hvert fald enige. Jeg synes, førstebehandlingen i dag har vist, at der er rimelig god vilje hos næsten alle, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.
(Fremsat 13/12 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.